

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

V. K., narozený X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Borisem Vršinským,
se sídlem Mezi Vodami 1955/19, 143 00 Praha 4

proti
žalované

Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
se sídlem Náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 8. 2022, č. j. MV-112733-8/SO-2022

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Dne 10. 8. 2022 bylo právnímu zástupci žalobce doručeno rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 5. 8. 2022, č. j. MV-112733-8/SO-2022 (dále též „**napadené rozhodnutí**“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, Odboru azylové a migrační politiky (dále jen též „**Ministerstvo**“), ze dne 25. 8. 2021, č. j. OAM-5359-21/DP-2019 (dále též „**rozhodnutí ministerstva**“), a současně bylo toto rozhodnutí potvrzeno.
2. Rozhodnutím ministerstva byla zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání (dále též „**žádost**“), a současně nebyla prodloužena doba platnosti jeho povolení k dlouhodobému pobytu.
3. Proti tomuto závěru, potvrzenému napadeným rozhodnutím, brojí žalobce žalobou ze dne 8. 9. 2022.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. Žalobce má za to, že napadené rozhodnutí žalovaného je nezákonné a že jím byl zkrácen na svých právech.
5. Předně má žalobce za to, že uvedený postup obou správních orgánů je nezákonný, neboť nemohlo dojít k zahájení odvolacího řízení, a to z toho důvodu, že rozhodnutí Ministerstva dosud nebylo žalobci, resp. jeho právnímu zástupci, platně a účinně oznámeno a doručeno.
6. K doručení rozhodnutí zasláného prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 26. 8. 2021 žalobci dle jeho přesvědčení nedošlo, přičemž též nemohlo dojít k jeho doručení fikcí dle ustanovení § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, neboť žalobce byl v době vydání rozhodnutí držitelem datové schránky, a proto mu mělo být zasláno výhradně do jeho datové schránky.
7. Žalovaná v tomto dala žalobci za pravdu a ve svém rozhodnutí konstatovala, že rozhodnutí ministerstva nebylo prostřednictvím provozovatele poštovních služeb účinně a řádně doručeno, a proto se ani nemohlo stát pravomocným. Na druhou stranu však dospěla k závěru, že se žalobce nemůže dovolávat neoznámení (nedoručení) rozhodnutí, když se s ním prokazatelně seznámil prostřednictvím svého právního zástupce, který dne 8. 6. 2022 nahlédl do spisového materiálu, a neshledala důvod, aby bylo Ministerstva vnitra nuceno doručovat své rozhodnutí žalobci prostřednictvím zmocněného zástupce a veřejné datové sítě do datové schránky.
8. Tímto žalovaná dle žalobce rezignovala na ochranu jeho procesních práv. Správní řád neobsahuje úpravu doručování v tom smyslu, že by mohla být písemnost doručena nahlédnutím do správního spisu. Vlastní aktivita žalobce podle jeho přesvědčení nemůže

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

nahrazovat činnost správního orgánu, který je povinen dle ustanovení § 72 odst. 1 správního řádu své rozhodnutí účastníkům řízení oznámit doručením rozhodnutí.

9. V této souvislosti žalobce odkazuje na usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 2. 2. 2022, č. j. 27 Cdo 348/2021-246.
10. Vzhledem k tomu, že Ministerstvo vnitra podle žalobce dosud neučinilo žádný pokus o platné doručení rozhodnutí, lze dospět k jedinému správnému závěru, a sice že rozhodnutí ministerstva do této chvíle nebylo žalobci v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 správního řádu účinně a řádně oznámeno, a tudíž je z podstaty věci vyloučeno, aby vůbec začala běžet lhůta pro odvolání či samotné odvolací řízení anebo dokonce aby žalovaná v předmětném řízení rozhodla o odvolání.
11. Žalovaná dále dle žalobce pochybila, když aprobovala zamítnutí žádosti ministerstvem z důvodu, že žalobce neměl doložit doklad o zápisu do živnostenského rejstříku, jelikož v průběhu správního řízení pozbyl oprávnění vykonávat živnostenské oprávnění. Žalovaná se ztotožnila s názorem Ministerstva vnitra, když konstatovala, že nebyly splněny podmínky pro prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, protože žalobce nemohl plnit účel pobytu, tj. vykonávat výdělečnou činnost živnostenským způsobem.
12. Žalobce je ovšem přesvědčen, že doložil, že v současné době vykonává na území České republiky podnikatelskou činnost spočívající ve výkonu funkce jednatele ve společnosti AKM dev, s.r.o., IČO: 05326125, se sídlem Konzumní 640/4, 198 00 Praha 9. Žalovaná ovšem k těmto podkladům odmítla přihlédnout.
13. Dle žalobce je přístup správních orgánů absurdní, neboť zákon o pobytu cizinců nerozlišuje podnikání na výkon živnosti jako OSVČ a výkon funkce jednatele v právnické osobě, ale také proto, že žalovaná odmítá akceptovat běžnou realitu života cizinců v České republice. Dle jeho přesvědčení se stále jedná o naplňování stejného účelu pobytu, kterým je podnikání, s tím, že žalobce i nadále vykonává na území České republiky legální podnikatelskou činnost, a to jako jednatel uvedené společnosti. Ostatně, pokud by žalobce v době platnosti svého pobytového oprávnění přestal podnikat jako OSVČ a zahájil podnikání jako jednatel v právnické osobě, nebyl by povinen požádat Ministerstvo vnitra o vydání nového pobytového oprávnění ani o jeho změnu, neboť by stále vykonával podnikatelskou činnost a naplňoval totožný účel pobytu. Povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání žalobce opravňuje k podnikatelské činnosti vykonávané jak živnostenským způsobem, tak jako jednatel společnosti, přičemž je zcela irrelevantní, že podnikatelská činnost živnostenská se dokládá jinými náležitostmi než podnikatelská činnost jednatele v právnické osobě.
14. Žalobce se domnívá, že jestliže v řízení doložil, že je jednatel ve společnosti AKM dev, s.r.o., za výkon této činnosti pobírá odměnu jednatele dle smlouvy o výkonu funkce jednatele, jeho čistý měsíční příjem je dostatečně vysoký a odpovídá požadavkům zákona o pobytu cizinců na úhrnný měsíční příjem cizince a na jeho stálost a pravidelnost, nemůže být pochyb o tom, že splňuje všechny zákonné podmínky pro prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, přičemž k jeho tíži nemůže být ani to, že doklady týkající se jeho podnikatelské činnosti ve společnosti AKM dev, s.r.o. doložil až v průběhu odvolacího řízení. Řízení vedené před správním orgánem prvního stupně a před odvolacím orgánem se považuje za jeden celek.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

15. Konečně je v žalobě namítáno, že zamítnutím odvolání došlo k závažnému zasažení do jeho soukromého a rodinného života, neboť mu nebyla prodloužena doba platnosti jeho povolení k dlouhodobému pobytu, v důsledku čehož není oprávněn od 11. 8. 2022 na území České republiky pobývat, což povede k jeho povinnosti vycestovat z území České republiky. Podle žalobce nedošlo k naplnění podstatné podmínky pro aplikaci ustanovení § 37 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců, neboť důsledky rozhodnutí žalované nejsou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu žalobce.
16. Podle žaloby představuje napadené rozhodnutí představuje mimořádně závažný a nepřípustný zásah do soukromého a rodinného života žalobce, neboť žalobce na území České republiky dlouhodobě pobývá se svou rodinou, a to s manželkou a nezletilou dcerou. Jedná se přitom o osoby, které jsou žalobci v jeho životě nejbližší. V důsledku napadeného rozhodnutí žalobce nemůže pokračovat v soužití se svou rodinou na území České republiky a fakticky tak došlo ke zbavení možnosti vést společný rodinný život, přičemž je nepodstatné, že rozhodnutí Ministerstva se žádným způsobem nedotýká pobytových oprávnění manželky a dcery a že ony mohou pobývat na území České republiky nadále.
17. Žalobce zásadně nesouhlasí s tvrzením žalované, že odepřením prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nejsou žalobce a jeho rodinní příslušníci zbaveni možnosti vést společný rodinný život. Za vedení společného rodinného života podle žalobce nelze považovat situaci, kdy on je nucen žít mimo území České republiky a jeho rodinní příslušníci jej mohou mimo území České republiky jezdit navštěvovat (nemluvě o nákladech na tuto cestu, přičemž žalobce připomíná, že v Bělorusku nadále vládne diktatura Alexandra Lukašenka).
18. Žalobce též připomíná, že v důsledku války na Ukrajině je i nadále pozastaveno přijímání žádostí ruských a běloruských občanů o pobytové oprávnění na zastupitelských úřadech České republiky v těchto zemích. Připouští, že by si sice mohl požádat o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny, neboť na tento typ žádostí se zákaz o nepřijatelnosti nevztahuje, nicméně reálně to znamená, že žalobce nejméně po dobu jednoho roku nebude moci pobývat na území České republiky se svou rodinou (zejména proto, že Ministerstvo vnitra nestíhá žádosti cizinců v zákonné lhůtě vyřizovat). Nad to se žalobce obává, že by mu nemusel být umožněn návrat z Běloruska, což dokládá osobní zkušenosti.
19. Nemožností pobývat na území České republiky by navíc žalobce přišel o možnost zajišťovat příjem pro sebe a svou rodinu.
20. Konečně žalobce vyjadřuje názor, že správní orgány nedostatečně přihlédly ke všem relevantním skutečnostem, jak bylo jejich povinností, mimo jiné k dosavadní délce pobytu žalobce na území ČR, jeho studium zde a plné integraci do české společnosti, stejně jako fakticky plné odtržení od Běloruských poměrů.
21. Žalobce též požádal o přiznání odkladného účinku žalobě, této žádosti soud svým usnesením ze dne 18. 10. 2022 č. j. 8 A 88/2022 – 29 vyhověl.
22. Žalovaná trvá na zákonnosti a správnosti napadeného rozhodnutí a odmítá námitky uvedené v žalobě jako nedůvodné a v podrobnostech odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí, odůvodnění v části III. napadeného rozhodnutí a na spisový materiál. Žaloba dle jejího názoru nepřináší žádnou novou relevantní argumentaci.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

23. Je toho názoru, že vzhledem k podání odůvodněného odvolání v zákonem předpokládané lhůtě, žalobce (ve věci možnosti podání odvolání) nebyl nikterak krácen na svých (procesních) právech. Žalovaná za této situace nevidí žádný zákonný důvod, aby bylo ministerstvo nuceno doručovat své rozhodnutí žalobci prostřednictvím zmocněného zástupce a veřejné datové sítě do datové schránky, když tento se s rozhodnutím ministerstva prokazatelně seznámil a v zákonem předpokládané lhůtě proti němu brojil řádným opravným prostředkem. Též žalobcem uvedený judikát považuje za nepřiléhavý.
24. Žalovaná dále konstatuje, že po správním orgánu I. stupně v případě žádosti zahajované na návrh nelze vyžadovat, aby za žalobce domýšlel, zda náhodou svojí žádostí nemyslí ještě něco jiného (zde i účast v právnické osobě), než co vyplývá ze spisového materiálu, potažmo z toho, jak žalobce vymezil obsah svojí žádosti. V odvolání prokazovaná výše úhrnného měsíčního příjmu žalobce (plynoucí z činnosti obchodní firmy) a zdravotní pojištění není v této věci relevantní, kdy důvodem pro zamítnutí žádosti je skutečnost, že žalobce nedisponuje oprávněním pro výkon výdělečné činnosti živnostenským způsobem. Stejně tak proto nejsou relevantní doklady týkající se obchodních firem žalobce a jeho jednateleství v těchto. Žalovaná v této věci odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 27/2008 - 57 ze dne 3. 7. 2008.
25. Žalovaná má dále za to, že správní orgány zvážily všechny relevantní skutečnosti, které se v průběhu správního řízení o žádosti objevily, na základě, kterých posoudily možný dopad rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce. Dle jejího názoru zhodnocení přiměřenosti zásahu rozhodnutí do života žalobce (a jeho rodiny) je v odůvodnění napadeného rozhodnutí provedeno dostatečně a odpovídá požadavkům kladeným § 174a zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném do 30. 7. 2019. Má též za to, že napadené rozhodnutí není v kontextu posouzení všech relevantních okolností (které vyšly v rámci řízení najevo a které byly správními orgány zahrnuty do úvahy) nepřiměřené ve vztahu k důvodu pro zamítnutí žádosti, protože odkazuje na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů. Proto žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby.
26. Při jednání dne 20. 3. 2024 setrvali účastníci na svých skutkových i právních stanoviscích.

III.

Posouzení žaloby

27. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu námitek, uplatněných v podané žalobě, a to na základě skutkového a právního stavu, který byl dán ke dni vydání napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
28. Žalobce především namítal, že rozhodnutí Ministerstva vnitra dosud nebylo žalobci, resp. jeho právnímu zástupci, platně a účinně oznámeno a doručeno, tudíž nemohlo dojít k zahájení odvolacího řízení. Jestliže správní orgán I. stupně své rozhodnutí doručoval žalobci prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 26. 8. 2021, pak jednal v rozporu se zákonem, neboť žalobce byl v době vydání rozhodnutí držitelem datové schránky, a proto mu mělo být zasláno výhradně do této jeho datové schránky. K platnému doručení rozhodnutí Ministerstva vnitra žalobci nedošlo, přičemž též nemohlo dojít k jeho doručení fikcí dle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu.

29. Soud konstatuje, že skutkový stav v této záležitosti odpovídá žalobcovým tvrzením, jak potvrdila i sama žalovaná a jak konec konců zjistil soud z obsahu správního spisu. Správní orgán I. stupně vydal své rozhodnutí dne 25. 8. 2021 a žalobci jej zaslal prostřednictvím České pošty na adresu V přístavu 1585/10, Praha 7 – Holešovice. Podle doručenky tam bylo žalobci zanecháno oznámení, zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 2. 9. 2021 a do schránky byla vložena dne 14. 9. 2021.
30. Následně dne 8. 6. 2022 nahlížel do správního spisu zástupce žalobce, a to v důsledku toho, že orgány cizinecké policie se žalobcem zahájily řízení o správním vyhoštění z důvodu, že žalobce měl na území České republiky pobývat bez platného pobytového oprávnění.
31. Žalobce ovšem doložil, že dne 30. 7. 2021 si zřídil datovou schránku jako fyzická osoba.
32. Soud tedy na základě těchto skutečností konstatuje, že rozhodnutí správní orgán I. stupně byl povinen své rozhodnutí ze dne 25. 8. 2021 zaslat žalobci do jeho datové schránky, a že doručení, jež bylo realizováno prostřednictvím České pošty, je nutno považovat za vadné.
33. Podstatné ovšem je to, zda tato vada v řízení představuje podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, jež by mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, a tedy konec konců zkrácení žalobce na jeho právech.
34. K takovému zkrácení by mohl dojít například tehdy, pokud by navzdory vadnému doručení prvostupňového rozhodnutí správní orgán I. stupně žalobci znemožnil podat proti tomuto rozhodnutí řádný opravný prostředek, resp. pokud by odvolací správní orgán takový opravný prostředek zamítl pouze formálně s tím, že je podán opožděně.
35. Z obsahu správního spisu je však zřejmé, že taková situace nenastala. Žalobce poté, kdy zjistil, že bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, dne 15. 6. 2022 proti němu uplatnil odvolání, a správní orgány se jím řádným procesním způsobem zabývaly - Ministerstvo vnitra je dne 16. 6. 2022 předložilo Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců a žalovaná dne 22. 6. 2022 vyzvala žalobce k doplnění odůvodnění odvolání, k čemuž mu stanovila lhůtu 5 dnů.
36. Žalobce podáním ze dne 27. 6. 2022 své odvolání podstatně doplnil a připojil k němu listinné podklady. Další doplnění pak učinil prostřednictvím podání ze dne 4. 8. 2022.
37. Žalovaná se tímto odvoláním zabývala věcně, tedy projednala meritum věci a vypořádala námitky, které žalobce v odvolání uplatnil. Z hlediska procesního tedy nelze správním orgánům při vyřizování žalobcova odvolání nic vytknout a soud uzavřel s tím, že postupovaly právě tak, jak by činily v případě, pokud by rozhodnutí vydané v I. stupni bylo doručeno bezvadně.
38. Za tohoto stavu věci ovšem nelze dospět k závěru, že by vada doručení rozhodnutí I. stupně znamenala podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které by mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o odvolání. Soud konstatuje, že neshledal žádné důvody pro závěr, že by o žalobcově odvolání mohla žalovaná rozhodnout příznivěji, jestliže by rozhodnutí I. stupně bylo žalobci doručeno řádně, tedy do jeho datové schránky. Městský soud tedy uzavřel s tím, že jakkoliv bylo rozhodnutí Ministerstva vnitra doručeno vadně, s ohledem na další průběh řízení má za to, že tato vada byla zhojena postupem žalované, a že tedy v konečném důsledku ke zkrácení žalobce na jeho právech nedošlo.

39. Druhá žalobní námitka spočívala v tvrzení, že žalovaná mylně konstatovala, že žalobce nedoložil doklad o zápisu do živnostenského rejstříku, jelikož v průběhu správního řízení pozbyl oprávnění vykonávat živnostenské oprávnění. Žalobce měl naopak za to, že stále vykonává na území České republiky podnikatelskou činnost spočívající ve výkonu funkce jednatele ve společnosti AKM dev, s.r.o., IČO: 05326125, se sídlem Konzumní 640/4, 198 00 Praha 9. Přístup správních orgánů je absurdní, neboť zákon o pobytu cizinců nerozlišuje podnikání na výkon živnosti jako OSVČ a výkon funkce jednatele v právnické osobě, ale také proto, že žalovaná odmítá akceptovat běžnou realitu života cizinců v České republice.
40. Tuto námitku soud rovněž neshledal důvodnou.
41. Žalovaná v napadeném rozhodnutí konstatovala, že žalobce jednoznačně žádal o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání jako osoba samostatně výdělečně činná. Tomu také odpovídal obsah příloh, které tuto žádost doprovázely, zejména doklad potvrzující účel pobytu na území, platební výměr na jméno žalobce, přehled o příjmech a výdajích osoby samostatně výdělečně činné a doklady prokazující její bezdlužnost.
42. S tím koresponduje i to, že předchozí pobytové povolení bylo žalobci vydáno právě za účelem podnikání jako osoba samostatně výdělečně činná.
43. Jestliže však žalobce nepředložil oprávnění k podnikání, tedy doklad o zápisu do živnostenského rejstříku, pak nemohl nadále plnit účel pobytu, tedy vykonávat výdělečnou činnost živnostenským způsobem.
44. Městský soud konstatuje, že tyto úvahy a závěry žalované v úplnosti akceptoval, neboť odpovídají skutkových zjištění dokumentovaným ve spise a v rozhodnutí citovaným právním normám. Jestliže žalobce v době vydání napadeného rozhodnutí nedisponoval oprávněním vykonávat výdělečnou činnost živnostenským způsobem, pak nebylo možno jeho žádosti vyhovět.
45. Pro úplnost soud konstatuje, že na tom nic nemění skutečnost, že žalobce je angažován jako jednatel ve společnosti AKM dev, s.r.o., se sídlem Konzumní 640/4, Praha 9.
46. Výkon funkce jednatele obchodní společnosti není totožný s výkonem vlastní podnikatelské činnosti, kterou podle ust. § 2 zákona č. 455/1994 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů, je *soustavná činnost provozovaná samostatně, vlastním jménem, na vlastní odpovědnost, za účelem dosažení zisku a za podmínek stanovených tímto zákonem*.
47. Jestliže tedy žalobce v průběhu správního řízení dokládal své angažmá jako jednatele, nebylo možno přehlednout, že v těchto podkladech není prezentován jako osoba samostatně výdělečně činná.
48. Například k doplnění odvolání ze dne 27. 6. 2022 žalobce přiložil Potvrzení o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti, sražených zálohách na daň z těchto příjmů a daňovém zvýhodnění, v němž jsou jeho příjmy za období roku 2021 deklarovány jako příjmy ze *závislé činnosti*. Obdobně v Potvrzeních o výši příjmu, která byla přílohou doplnění odvolání ze dne 4. 8. 2022, se výslovně uvádí, že jde o příjmy ze *závislé činnosti* a žalobce je tam označen jako *zaměstnanec*.

49. Na základě těchto podkladů, předložených samotným žalobcem, bylo nutno setrvat na závěru, že žalobce neprokázal, že by na území České republiky vykonával výdělečnou činnost živnostenským způsobem.
50. Třetí žalobní námitka se pak týkala přiměřenosti dopadů napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života.
51. Správní orgány obou stupňů se v souladu s platnou právní úpravou zabývaly otázkou, zda a jak nevyhovění žádosti žalobce zasáhne do jeho soukromého a rodinného života.
52. Ministerstvo vnitra své úvahy uvedlo na straně 3 a 4 rozhodnutí ze dne 25. 8. 2021, žalovaná pak se touto záležitostí zabývala na stranách 6 až 9 napadeného rozhodnutí.
53. Soud obecně konstatuje, že zejména žalovaná zohlednila všechny skutečnosti, které jí byly o osobním a rodinném životě žalobce známy, včetně právního a ekonomického postavení žalobcovy manželky a jeho dcery, a možného dalšího fungování jeho rodiny. V podané žalobě pak žalobce tyto skutečnosti opakoval, aniž by – kromě obecné polemiky s jejich vyhodnocením – v žalobě konkrétně uvedl, jak a v čem měla žalovaná při jejich hodnocení pochybit. Soud neshledal důvod, pro který by měl závěry žalované v této věci korigovat nebo odmítnout, a pro stručnost na tuto argumentaci žalované zcela odkazuje; není nezbytné, aby soud jinými slovy formuloval závěry žalované, s nimiž se ztotožňuje.
54. Ani třetí žalobní námitku tedy soud neshledal důvodnou.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

55. Městský soud v Praze tedy po přezkoumání věci dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, a soud ji proto podle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
56. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce úspěch ve věci neměl a žalované žádné náklady nad rámec její úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. března 2024

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.